

uit de stukken bewijst, tegen welke uitspraken van Gods Woord en tegen welke punten in de Belijdenis Prof. Kuyper dan ingaat, en dat de Synode evenmin als haar Deputaten voor de oeffening van het verband aanleiding vindt, om handelend tegen Dr. Kuyper op te treden.

Daarop is toen een breede en hoogst ernstige discussie van twee dagen gevolgd, die daarmede is gecombineerd, dat de Synode zich vereenigde met het oordeel van de commissie zoo even genoemd en dat zij met 38 van de 40 keurstemmen verklaarde, vertrouwen te blijven stellen in Prof. Dr. A. Kuyper en in de vier hoogleraren te Kampen, die verklaard hadden principieel aan zijne zijde te staan.

Die uitslag is, dunkt ons, tegenover den heer docent Lindeboom c. s. duidelijk, overduidelijk. De kerken te Middelburg vergaderd hebben verklaard, evenals de deputaten voor het verband, ook na de lezing van de Bidschrijft, dat zij den Synode geheel ter Synode is voorgelezen, dat zij geen aanleiding vonden, om tegen Dr. A. Kuyper op te treden, integendeel, dat zij hem haar volle vertrouwen blijven schenken, en dat zij dus zijn rechtvaardigheid niet verdedigen, en dat zij van oordeel zijn, dat hij niet tegen Gods Woord noch tegen de belijdenis iets leert.

Als men nu nog durft rondvertellen en den eenvoudigen wijs maakt, dat de Synode er zich maar afmaakte en de zaak niet aandurfde, wat moet dan daarvan geoordeeld? Hoe noemt men dat?

Velen schijnen te meenen, dat kerkelijke vergaderingen zoo van die samenkomsten zijn, dat men nu eens beaardt honderd uit over een en ander redeneert.

Neen, een kerkeraad, een classe, een Synode komt saam, om zaken te behandelen. En daarom niet over allerlei ontboereningen, waarin men zijn conscientie tracht te ontlasten, maar alleen over wel omschreven, duidelijk gekwalificeerde en wel bewezen feiten kan daar gehandeld worden.

En de Deputaten voornamelijk en de Synode deden veel meer, dan zij behoefden te doen, of op goede gronden van hen te vergen was.

Want het is ook terecht ter Synode opgemerkt, — de onrust, die hier en daar wordt gevonden, is niet verwet door Dr. Kuyper noch door een der hoogleraren of der dienaars en ouderlingen, die principieel aan zijne zijde staan, maar door de bestreuenwaardige wijze, waarop enkelen in het openbaar en bij de huizen tegen hen optraden met woed en pen, achterdocht en wantrouwen zaiende.

Doch wij hebben goede hoop, dat door de Synode met wat er aan voorafging veel misverstand is weggenomen, aan velen de oogen zijn opengestaan, het wantrouwen is geweken en het vertrouwen is wedergekeerd.

Allen die Sion liefhebben zullen zich hierover hartelijk verblijden en in den Heere voor danken.

Hiermee is niets te veel gezegd. En waar men ook over min afdoende behandeling ten deze klagen moge, te Bedum zelf zeker niet.

Officiële Berichten.
(Met verkorting uit het Kerkblad van 2 October).

Classis Meppel, gehouden 22 September 1896.

Op gebruikelijke wijze wordt deze vergadering geopend en hare samenstelling is naar de gewone orde.

Er wordt gevraagd of een lidmaat, op wien de rate trap van censuur is toegepast, met zijn kind tot den heiligen Doop mag worden toegelaten. De Classis is van oordeel, dat gecensuureerden, in dat stadium, niet tot den Doop mogen komen. Ds. A. J. Mels geeft zijn voornemen te kennen tot emeritaatsaanvraag, waartoe Z.E.W. op de e. k. Classis formeel heeft toegezegd. Uit het verslag van de deputaten der Provinciale Synode blijkt, dat men spoedig voor Drente hoopt te komen tot het aanstellen van een Colporteur-Bijbelzeker.

Classis Breukelen, gehouden den 24sten September.

Na de gewone opening nemen als moderamen zitting Ds. J. v. Henten praeses, Ds. H. de Koning assessor en Ds. J. Koning scriba.

Ds. J. Koning brengt namens deputaten ter kerkvisitatie verslag uit van de visitatie in de kerken van Vinkeveen, Loenen, Vreeland, Nigtevecht, Baambrugge, Tienhoven, Maarsen en Breukelen.

Na bespreking van het voorstel van Middrecht om een gemeenschappelijken „dankdag“ te houden, besluit de Classis voorloopig hiervan af te zien.

Aan het einde der gewone werkzaamheden gekomen, houdt Ds. W. H. Gispert Jr. een keurig en degelijk referaat over de vraag: Mag het huwelijk van een lid eener Gereformeerde kerk met iemand, die geen lid der Gereformeerde kerk is, kerkelijk worden bevestigd en ingezegend?

De Classis verklaarde zich geheel te kunnen vereenigen met de toegevoegde conclusien.

a. De kerk arbeide getrouwelijk en met ernst tot afdwining van en waarschuwing tegen alle huwelijken met leden eener andere „kerk“ of geindte.

b. Deze afdwining en waarschuwing geschiede in het algemeen:

1. door de Bediening des Woords;

2. door de catechisaties, inzonderheid bij de behandeling van het 7de gebod.

Wat bijzondere gevallen aangaat, geschiede het zooveel mogelijk, voordat bij de ondertrouw de trouwbeloften worden afgelegd.

c. Elk geval worde door den kerkeraad op zichzelf beschouwd, waarbij hij te rade moet gaan.

r. Met hetgeen gebleken is omtrent de toegeenigheid tot de Gereformeerde Religie.

2. Met den waarborg voor vrijheid van huwelijkske en publieke godsdienstoefeningen en de opvoeding der kinderen in de leer der waarheid en belijdenis der Gereformeerde kerk.

d. Een huwelijk met een beslist ongelooft, met een ongedoopte en doopsverachter, een gescommuniceerde, of een bij wien vijandschap tegen de Gereformeerde Religie openbaar wordt — bij wien de onder e. genoemde waarborg niet bestaat, mag met den publieken en solemmoenen zegen in de kerk niet bevestigd worden.

Theologische School.

Namens het Curatorium van de Theologische School kunnen wij mededeelen, dat voor de Gymnasiale opleiding, verbonden aan de School, benevens de H.H. Joh. Kaptjein en J. van der Valk, die reeds als Leeraren in de letters aan de School werkzaam waren, benoemd zijn tot Rectr Dr. F. F. C. Fischer, thans Conector aan het Gereformeerde Gymnasium te Amsterdam, Dr. W. H. Nieuwhuis, Leeraar aan het Gymnasium te Doetinchem en J. J. Esser, Doctorandus, Leeraar aan het Gymnasium te Zetten.

Tot onze blijdschap hebben genoemde Heeren en Broeders deze benoeming aanvaard.

Mede hebben zich de H.H. Dr. A. van der Hoeven en Dr. A. Noordt bereid verklaard, om tijdelijk in enkele vakken aan dit Gymnasium onderwijs te geven.

De heer C. Mulder, die met ijer en toewijding gedurende dertig jaren aan onze School onderwijs heeft gegeven in de Nederlandse taal en aanverwante vakken is, onder hartelijken

dank en in overleg met hemzelf, van het geven van onderwijs ontslagen, en benoemd tot Bibliothecair aan de School en Redacteur van het Kerkblad.

Zij de School met al hare belangen der voorbede en der overtuiging onzer kerken aanbevelen.

Dr. G. VAN GOOR, Praeses.
L. NIEUW, Scriba.

Buitenland.

Italië. Evangelisatie.

Men tracht in Italië het werk der Evangelisatie te steunen door middel van een traktaat-geselschap, dat al 40 jaren lang bestaat en goede boeken onder het volk zoekt te verspreiden. Dit genootschap, dat tot hertoe in 't bijzonder door het Londense traktaatgenootschap van boeken werd voorzien, is er nu naar gaan streven, om een eigen Evangelische Italiaansche literatuur te gaan scheppen, en schijnt voorloopig daarin ook geslaagd.

Gedurende het jaar 1895 werden door dit genootschap 24 nieuwe boeken met een oplage van 657,000 exemplaren uitgegeven. Ze zijn door Italiaansche mannen geschreven, die tot verschillende kerkgenootschappen behooren en waaronder biographien van Italiaansche protestanten, zendingsgenootschappen, een commentaar op den brief aan de Romeinen, enz. voorkomen. Bijna 200,000 exemplaren werden onder de Roomsche bevolking verspreid. Een Roomsche blad zegt ervan:

„In Florence vindt men de pers der kerkers; daar drukken zij den keiserschen almanak, den Huitvriend en duizenden Bijbels en kleine boeken. Zij verbreiden hunne geschriften onder de bevolking der groote steden zoo wel als in de kleinste Alpen dorpen op een manier, die den Roomschen tot een voorbeeld dienen kan. Wij, Roomschen, zoeken dikwijls te vergeefs naar de beste manier van verbreiding onzer geschriften.“

In Milaan is het middelpunt van de verbreiding der Bijbels onder het Italiaansche volk. Uit het daar bestaande Zendingshuis werden in het vorig jaar 1134 Bijbels en 1613 Nieuwe Testamenten verspreid. Het is een verblijvend teeken, dat men in protestantsche kringen van Italië gaat gevoelen, dat men de Roomsche bevolking van genoemd land niet kan beërbeiden met boeken en traktaates, die met het oog op de behoeften in Engeland geschreven zijn. Mocht men dit in Engeland en Amerika gaan inzien, dan zou men wellicht er ook toe komen de pogingen te starten, om op Italiaanschen bodem afdelingen van Engelsche of Amerikaansche kerken of kerkjes te stichten. Liever zou men de handen ineen slaan, om de Waldensische broeders te steunen in hun Evangelisatiearbeid.

Gemengd Nieuws.

De „Hellige, Algemeene, Roomsche Inquisitie“, die haar zetel in het vaticaan heeft, veroordeelde voor eenigen tijd een wonderdoener, met name Mathilda Marchat. De voorgewende wonderen werden als een verk van leugens gebrandmerkt. Het ware nu echter wel gewenscht, dat de genoemde inquisitie ook eens een onderzoek ging instellen naar de wonderen, die in Zuid-Italië heeten te geschieden. De aartsbisschop van Napels, Kardinaal San Felice, laat tweemaal in het jaar het bloedwonder van den heiligen Januarius met groote plechtigheid vertoonen, om niet te spreken van de wonderen, die Madonna-beelden en andere afbeeldingen van heiligen heeten te doen. Wat in verloop van eeuwen volgens de heidensche opvatting aan Apollo, Esculap, Isis, toegeschreven werd, wordt nu aan de heiligen toe, die men voor bewezen diensten belooft met allerlei gaven, gelijk men dit in de Roomsche kerken in Italië, zelfs in Belgische kerken doet. De paus geeft aan de plaatsen, waarheen men pelgrimstochten maakt, allerlei privilegien, zoals Lourdes en Nieuw-Pompeji. Hij zegen de bladen, die de wonderen van de moedermaagd verhalen.

Vertegenwoordigers van verschillende Engelsche zendingsgenootschappen, die in China arbeiden, hebben aan Li Hung Chang een adres gepresenteerd om Z.E.W. te verzekeren, hoe hoog zij de verlichte politiek op prijs stellen, welke het keizerlijk bestuur van China er toe bracht, om gedurende de laatste jaren den zendingen het recht toe te staan om vrijelijk te wonen en te reizen onder bescherming van de wet, en om de vreedzame taak te volbrengen in elk deel van het keizerlijk bewind onder de keizerlijke regering. Ook spreken zij het uit, dat zij met vertrouwen zien op den grooten staatsman van China, in welk land Z.E.W. zoo langen tijd een invloedrijke positie innam, opdat toenemende kracht verleend worde aan de genadige proclamatie van den keizerlijken regeerder van het Middelkoninkrijk, zodat een wezenlijke veiligheid en vrijheid genoten worde door allen, die de vreedzame en gezegende taak van de Christelijke Zending zoeken te volbrengen.

Het adres is o. a. geteekend door de H.H. Albert Spier van de L. M. S. en Gordon Watt, secretaris van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap.

WINKEL.

Voor Kinderen.

XX.

AL VERDER.

Onder deze woorden was hij opgesprongen, en had hij zich voor den waard geplaatst, terwijl hij de hand dreigend aan zijn zwaard sloeg. De man bleef echter even bedaat.

„Vergeet mij, wanneer ik verkeerd gesproken heb“, zei hij, en trok Egbert weder op zijn zetel. „Niets is verder van mij, dan wantrouwen jegens uw meester en u. Doch het stof der straat zal u nog in de keel zitten, en dat maakt u een weinig norsch. Drinkt daarom allen nog eens, opdat de vrolijkheid in ons hart moge terugkeeren.“

Egbert liet zich door de sussende woorden van den waard tot kalmte brengen en ging weder zitten. Laatsgenoemde zorgde, dat Egberts beker niet leig bleef.

„Waar de keizer van leeft?“ sprak thans Kunald, „wel, op dit stuk kunnen wij onbezorgd zijn. Onze heer heeft schatten medegebracht, die meer waard zijn dan een koninkrijk; edelgesteenten, bijna nog groter dan mijn vuist.“

„Ja“, bevestigde Wolfram, „ik heb ze zelf gezien. In het licht vonkelen ze zoo sterk, dat men er door verblind wordt.“

„Wat ge zegt!“ riep de waard, wien door deze woorden een zware last van het hart genomen was, want hij was inderdaad bevreesd geweest, dat zijn voorname gast niet zou kunnen betalen.

Het vertiel bleef nog eenigen tijd drinken, en de waard zorgde, dat het aan voorraad daartoe ontbrak, tot dat hun oogen, door de vermoedens der reis en den invloed van den wijn, eindelijk dichtvielen en zij hun leger opochten.

Voor den zoogenamen keizer begon nu een heerlijk en vreugdevol leven. De Raai gaf hem spoedig na zijn aankomst een plechtig banket, en de gast verzamde niet met een ander groot

feestmaal, waartoe hij de aanzienlijkste burgers der stad uitnodigde, de beleefheid van den Raad te beaantwoorden.

Doch het bleef niet bij het geven van feestmaaltijden. De vreemdeling gedroeg zich alsof hij de echte keizer was. Hij richtte een geheele hofhouding in, waarbij ridders en schildknopen aangesteld werden, en het gerucht dat hij de echte keizer Frederik was, had zich overal snel verbreid. Van de zijde der Keulenaars werd echter alles beproefd om te beletten, dat de vreemdeling in aanzien steeg. Op zekeren dag verscheen een gezantschap van Keulenaars, die den Raad der stad Nuis trachten te overreden, zijne gast uit de stad te jagen. Doch dat bekwam hun slecht. De inwoners van Nuis deden den Keulenaars heftige verwijten, wijl zij aan de duidelijke bewijzen, die de vreemdeling voor zijn echtheid had bijgebracht, geen geloof schonken en hem mishandeld hadden. De Keulenaars daarentegen klaagden de anderen aan van roekeloosheid, ja van landverraad, wijl zij om een vreemdeling, wiens aankomst eigenlijk niemand bekend was, hun wettigen koning afvielen. Genoeg, de Keulenaars moesten onverrichterzake weder aftrekken, en de vijandschap tusschen de beide steden was van dien dag aan nog groter dan te voren. De Raad der stad Nuis gaf een belangrijke som, die door de stad als een jaarlijksche schatting aan den vreemdeling zou worden uitbetaald.

Toen deze zag, dat de inwoners van Nuis beslist op zijn hand waren, tracht hij met nog groter vertrouwen op. Hij stichtte een eigen gerechtshof, dat alle belangrijke rechtspraken beslechtte. Insgelijks bracht hij een kanselier, van waaruit gewichtige besluiten de wereld ingezonden werden. Zoo steeg het aanzien van den man, die zich keizer noemde, met den dag. Belastingen, die aan koning Rudolf ongaarne betaald werden, en die men vaak met dwang had moeten innen, werden den nieuwen vorst vrijwillig betaald. Ook de Joden, die in de keizers uit het huis van Hohenstaufen altijd beschermers gehad hadden, verklaarden zich voor den man, die beweerde een der Hohenstaufen te zijn. Of nu de Joden werkelijk geloofden met een keizer te doen te hebben, laat ik daar. Misschien was 't hun enkel om voordeel voor zich zelf te doen. Dit is zeker, dat zij den vreemdeling met groote sommen steunden.

Zoo kon dan de raadselachtige man zich met waarlijk vorstelijke pracht bekleden en vertoonen. Hij verzamelde dit ook niet, en gebruikte tevens de ruime middelen, die hij nu bezat, om door rijke geschenken dieneen te winnen, welke vroeger minder genegen schenen hem te erkennen, en gelijk de Schrift zegt van het geschenk, waarheen het zich wendt, zal het wel gedijen.

Thans wendde de zoogenamde keizer zich ook tot hen, die als zijn bloedverwanten en betrekkingen moesten beschouwd worden. Niet alleen schreef hij brieven aan oude vrienden van keizer Frederik II, maar ook aan diens rechtstreeksche afstammelingen. Zulke waren b.v. de landgraven van Thüringen, Frederik met den gebetgen wang en Dietzman, kleinzoon van keizer Frederik, en hertog Hendrik de Wonderlijke van Brunswijk. Zooveel schijn van waarheid lag in de bewijzen die de vreemdeling aanvoerde, dat al deze hooge personen zelf hem erkenden als keizer Frederik.

Gelijk te begrijpen is, werd nu dit voorbeeld door vele minderen gevolgd. Wie nog twijfeld had, hield daarmede op, nu zelfs de bloedverwanten overtuigd waren. De aanhang van den vreemdeling werd thans echter in korten tijd zoo sterk, dat het er voor koning Rudolf van Habsburg zeer kwaad begon uit te zien.

Daarbij echter kwam nog een gebeurtenis, die den staat van zaken voor den vreemdeling nog gunstiger maakte dan eerst. Welke dit was, hopen we weldra te zien.

AAN VRAGERS.

„Hoe is te verstaan de beidspraak: „Wentel uwen weg op den Heere.“ Een weg is toch mogelijk te wentelen?“ zoo vraagt onze vriend J. E. uit N.-A.

„Antwoord is, dat de uitdrukking „wentelen“ (of wel „rollen“) of zergens heem doen gaan“, het daarheen doen bewegen, duidelijk is, als men „weg“ maar goed weet te duiden. „Weg“ is hier, gelijk meer in de Schrift, „werk“, „voornemen“, gelijk men ook van den levensweg spreekt, als men bedoelt wat daarop wordt ondervonden. Welnu, al onze gedachten en werken, al onze zorgen en nooden moeten we op den Heere wentelen. Hem bevelen, gelijk dat ook in sommige vertalingen staat.

CORRESPONDENTIE.

E. te P. We zullen ons best doen, en u dan zoodra mogelijk het gevraagde zenden.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Houwerij (gem. Utrum) en Hinde-loopen, J. Koppe, cand. te Zuidwoude. — Witmar-sun, H. R. Nieboer te Reeuwijk c. a. — Wierman-dam, B. J. Olinga te Vianen. — Den Boer c. a., P. Bos te Zuidbroek.

AANGENOMEN: Cibaard, T. Jongbloed te Leeu-warden, cand. der T. S. — Voort, J. H. F. Gangel te Rijswijk.

BEDANKT: Omtland, D. Koffijberg te Barneveld. — Oudega, J. Koppe, cand. te Zuidwoude. — Bietze-linge, J. van Henten te Baambrugge. — Stedum, J. Meijer Jr. te Langelang. — Gouda, B. D. J. van der Muunk te Zaandam. — Camperland (cl. Zierikzee), N. J. Engelberts te Giesendam en Neder-Harreveld.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Wapenveld, J. M. P. Schippers, cand. te Utrecht. — Vlachtwedde, H. Hofstee te Finster-wolde, cand. — Tjerwerd en Dedgum, P. van Binnendijk te Obergum. — Hoogwoud, G. W. Melchers te Zuid-Scharwoude. — Borselle, D. Gerritsen, cand. — De Lier, W. Hulsbergen te Slochteren. — Gosa, H. van Selms te Kralingen. — Griepkerke, J. J. F. U. Laus te Ootland en Neder-Bloklund. — Oud- en Nieuw-Gastel, K. Janzen te Veenen (gem. Heerde). — Nijshaske en Haaskerdyken, W. Mayen-dans F. C. m. te Oostersen en Echten. — Koedijk, H. Bax Jr. te Middelste en Aaxwijk. — Garsthuizen, E. en Wilhelminadorp, O. Groenewoud, cand. te Harlingen. — „Hertogenbosch, J. W. Liefink Jr. te Sliedrecht. — Bleskensgraaf, Hofwegen en Ripperkerk, E. S. Postma te Amice en Tienhoven. — Littelbert en Ennumat, C. Samplonius, cand. te Lutjegast. — Cate, J. Lammerts van Buuren, cand. te Utrecht. — Usselo, J. J. Kuyper te Otterloo. — Mijnsheerenland, D. Eringa te Heemelum en Mijns. — Bladel c. a., S. A. C. Rijnbergen te Baarmalen. — Kedichem, A. M. Jungius te Poortgravel.

AANGENOMEN: Gulpen en Valkenburg P. Peaux te Wijk aan Zee en Duin. — Stadskanaal (U.) C. F. M. Deelman te Weespe. — Echtdel, L. H. F. Creutzberg te Pernis. — Bunnik, J. Lammert van Buuren, cand. te Utrecht. — Blauwkapel (bij Utrecht), J. M. P. Schippers, cand. te Utrecht. — Waarder, Th. G. C. Rappard te Zuilichem c. a. — Aalsmeer, P. N. Geijman te Beekbergen (gem. Apeldoorn). — Amersfoort, G. van Mamsvelt te Scherpenzeel.

BEDANKT: Wapenveld en Hei- en Boelkoop (cl. Gouda), J. M. P. Schippers, cand. te Utrecht. —

Berlikum, J. Doornveld te Den Ham. — Enter, Dr. Jacobsen te Terhorne. — Fijnaart, Th. C. C. Rap-pard te Zuilichem en Nieuwaal. — Ootmarum, J. Wartens, Az. te Vianen. — Korendijk, H. J. Westrik te Sommedijk. — Oudijk, Lopik, Hoog-Bloklund, Leersum, Kats, Ter Aa, Nieuwpoort en Woubrugge, J. Lammerts van Buuren, cand. te Utrecht. — Leerbreek en Middelkoop, F. F. J. van der Plassche te Goudrak. — Hindeloopen, Esmorra c. a., Sloten (Fr.) en Nieuw-Buinen, O. Groenewoud, cand. te Harlingen. — Heerlen (en Kerkrade), P. Peaux R. te Wijk aan Zee.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het 3e kwartaal, geindigd 30 Sept., ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,

Directeur-uitgever.

Amsterdam, Oct. 1896.

Advertentien.

Heden ontslep, zacht en kalm, in zijnen Heere en Heiland, onze geliefde Vader, Behoudvader, Grootvader en Overgrootvader

JACOB TJAKKES,

Weduwnaar van wijlen ALIDA GEERTRUIDA MARTENS, in den gezegenden ouderdom van ruim 81 jaren.

Uit aller naam,

J. D. TJAKKES.

Amsterdam, 26 Sept. 1896.

Onze waardige Broeder REINDER DE BOER, oud-Ouderling, is in den ouderdom van 79 jaar overleden. In zijn Godzalig leven was hij een sieraad der gemeente, een strijder voor de ere Gods. Snaad en hoon ondervond hij, vooral in de Reformatie der kerken, maar nu ontvangt hij het genadeleem. In dat bewustzijn was zijn heengaan.

Namens den kerkeraad der Geref. kerk te Steenwijk B.,

Da. F. RISPENS, Voorzitter.

G. BROUWER, Scriba.

Steenwijk, 23 Sept. 1896.

Een net, beschaafd meisje, uit het noorden des lands, zag zich gaarne geplaatst als

Juffrouw van gezelschap

en tot assistentie in de huishouding, leeft in een klein gezin, of bij een bejaarde Dame. Brieven franco, letters B. F., aan het Bureau van dit blad.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging: **Aan Contributie:**

Door Ds. U. Faber uit Parmerend, (1893) f 16.50; door den heer A. Verdura te Oudshoorn (1895) f 195.

Aan Collecten: (voor de Theol. Fac.) Van de Geref. kerk te Delft B 1/2 coll. f 31.71 1/2; van idem te Monster f 9.50.

Aan Schenkingen: Door Ds. B. van Schelven van N. N. te 's-Hertogenbosch f 1.

Voor het Studiefonds: Door den heer A. Verduyn te Oudshoorn van de halve stuiiversvereeniging f 11.75.

Voor de Bibliotheek: Van de Centrale Commissie voor de statistiek: Jaarcijfers, Binnenland 1895. Van Mr. Wichers Hoeth: Catalogus der boekrij van het bureau voor statistiek ter provinciale griffie van Groningen. Van Prof. Jhr. Mr. A. E. de Savornin Lohman: Verantwoordelijkheid der regering, 1868; De Neutraal Christelijke Staatskerk, 1867; Voorstel tot organisatie van verzet tegen synodalen wetgewingsdwang, 1879; Over het afstemmen van begrotingen, 1881; Waarheids- en wetverkrachting, 1882; Referaat verg. Vr. der Waarheid, 1882; Nog eens: Wat wil de Antirev.-partij? 1884; Wat wil de rechterrijde? 1886; Vaccinatievereeniging, 1892; Zelfverloochening (overdruk) 1894; De scheiding (overdruk); Geref. Kerk-Congres, 1887; De Laveleye: Protestantisme en Katholicisme, 1875 en van den heer J. F. S. de Standaard-jaargang 1894 en 1895.

S. J. SEEFA T,

Penningmeester.

Hilversum.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFETEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden om vertoon terugbetaald.

Binnen enkele dagen verschijnt Aflev. II van de Goedkoopste Uitgave van:

Dr. A. KUYPER's Werken.

1ste Serie.

Da EERSTE SERIE zal bestaan uit 16 a 17 afleveringen, ieder a 4 vel, bevattende de volgende deelen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH. afzonderlijk a f 0.60, gebonden f 0.90

HONIG UIT DEN ROTSTEEN, Deel I. „ „ „ 1.50, „ 1.90

UIT HET WOORD, Deel I. „ „ „ 1.75, „ 2.25

Idem, „ II. „ „ „ 1.75, „ 2.25

De teekening op de 1ste Serie is opengesteld tot den prijs van f 3.25. Zoodra deze Serie compleet is wordt de prijs verhoogd tot f 5.60 ingenaad en f 7.30 gebonden.

De Uitgever

J. A. WORMSER, Amsterdam.

N.B. Thans zijn afzonderlijk verkrijgbaar ingenaad: **VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH** en **HONIG UIT DEN ROTSTEEN, Deel I, en UIT HET WOORD, Deel I.**

Banden worden vervaardigd, zoodat spoedig deze deelen ook ingebonden verkrijgbaar zijn.

KLACTRISCH Drukkerij, voorheen J. L. ARND & ZONEN.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissarissen in Electie.

Prinsengracht bij de Prinsensstraat, No. 157, AMSTERDAM.

BOEKVERKOOPING

door den Boekh. J. H. KOK, te Kampen, op Maandag 12 October en twee volgende dagen.

De Catalogus (1500 Nrs.) bevat tal van zeer belangrijke en gezochtte werken, zoowel op Theol. als Litt. gebied, en wordt op aanvraag franco toegezonden.

Bij den Uitgever K. LE COINTRE, te Middelburg, is verschenen en in den Boekh. verkrijgbaar:

A. DE VLEGER. De Egyptische Kerk. Een enlander over de Kopten, met een voorwoord van A. J. HOOGENBERG. Prijs 40 Cent.

Over dit onderwerp bestaat in de Hollandsche taal bijna niets. De Schrijver geeft veel merkwaardigs omtrent de arme Kopten.

Beknopt leerboekje voor Catechisanten en Zondagscholen. Prijs 5 Cent. 25 Ex. f 1.25; 50 Ex. f 1.75; 100 Ex. f 3.—

Zeer aanbevelen ter uitdeeling aan de leerlingen.

Photografie van de Generale Synode te Middelburg. Duidelijke voorstelling